31992R3046

23.10.1992 ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ L 307/27

РЕГЛАМЕНТ (ЕИО) № 3046/92 НА КОМИСИЯТА
от 22 октомври 1992 година
относно установяването на разпоредби за прилагане и изменение на Регламент (ЕИО) № 3330/91 на Съвета относно статистиката, свързана с търговията със стоки между държавите-членки

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност,

като взе предвид Регламент (ЕИО) № 3330/91 на Съвета от 7 ноември 1991 г. относно статистиката, свързана с търговията със стоки между държавите-членки ([1]), и по-специално член 30 от него,

като има предвид, че с оглед на установяване на статистиката, свързана с търговията със стоки между държавите-членки, приложното поле на системата Интрастат следва да бъде точно определена по отношение както на стоките, които подлежат на включване, така и не тези, които подлежат на изключване;

като има предвид, че трябва да бъде определена датата, от която операторът на територията на Общността започва на практика да изпълнява задълженията си за предоставяне на информация; като има предвид, че следва да бъде определена степента на задълженията на третата страна, на която страната, отговаряща за предоставяне на информация, прехвърля тази задача;

като има предвид, че някои от правилата, които съответните служби трябва да спазват, подлежат на подробно уточнение, в частност с оглед на ефективно управление на регистрите на операциите на територията на Общността; като има предвид, че е полезно да бъдат уточнени разпоредбите, свързани с определени фискални аспекти на статистическата информация;

като има предвид, че трябва да се направят добавки към дефинициите на данните, които подлежат на отчитане, както и към мерките за отчитането на такива данни;

като има предвид, че следва да бъде съставен списък на стоките, които подлежат на изключване от статистическите декларации, свързани с търговията със стоки;

като има предвид, че първо следва да се вземат под внимание съществуващите опростени процедури и специалните изисквания на определени сектори;

като има предвид, че изменението на Директива 77/388/ЕИО на Съвета ([2]) с Директива 91/680/ЕИО ([3]) изисква адаптиране на определени разпоредби на Регламент (ЕИО) № 3330/91 в съответствие с първо тире от член 33 от нея;

като има предвид, че мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Комитета по статистика, свързана с търговията със стоки между държавите-членки,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

С оглед на създаване на статистика, свързана с търговията със стоки между държавите-членки, Общността и нейните държави-членки прилагат Регламент (ЕИО) № 3330/91, наричан по-нататък „Базовият регламент“, в съответствие с правилата, формулирани в настоящия регламент.

Член 2

1. Във връзка с търговията между Общността, както е формулирано на 31 декември 1985 г., и Испания и Португалия, както и между тези две държави-членки, системата Интрастат се прилага също и спрямо стоки, които все още подлежат на определени мита и такси с равностоен ефект, и които продължават да бъдат предмет на други мерки, определени от Акта на присъединяване.

2. Системата Интрастат се прилага по отношение на продуктите, посочени в член 3, параграф 1 от Директива 92/12/ЕИО на Съвета ([4]), независимо от формата и съдържанието на документа, който ги придружава по време на движението им между териториите на държавите-членки.

Член 3

1. Системата Интрастат не се прилага по отношение на:

а) стоки, поставени или получени съгласно режима на активно усъвършенстване (система за суспендиране) или съгласно режима на преработка под митнически контрол;

б) стоки, които са в обращение между части от статистическата територия на Общността, най-малко една от които не е част от територията на Общността, съобразно Директива 77/388/ЕИО на Съвета.

2. Държавите-членки носят отговорност за събиране на данните за стоките, посочени в параграф 1, въз основа на митническите процедури, които се прилагат за такива стоки.

([1]) ОВ L 316, 16.11.1991 г., стр. 1.
([2]) ОВ L 145, 13.6.1977 г., стр. 1.
([3]) ОВ L 376, 31.12.1991 г., стр. 1.
([4]) ОВ L 76, 23.3.1992 г., стр. 1.

3. В случай че статистическият екземпляр на единния административен документ, който съдържа данните, изброени в член 23 от базовия регламент, с изключение на информацията, посочена в параграф 2, буква д) от настоящия член, не е на разположение, поне веднъж месечно митническите служби изпращат на съответните митнически служби периодичен списък на същите тези данни по вид стоки съобразно мерките, договорени от съответните служби.

4. Членове 2, 4, 8, 9, член 12, параграфи 1, 3, 4, 5, 6 и 7, членове 13, 14, 19, 21 и член 22, параграф 3, букви а) и б), първо тире не се прилагат по отношение на стоките, посочени в параграф 1.

Останалите разпоредби на настоящия регламент се прилагат за тези стоки, без да се засягат които и да било приложими митнически разпоредби.

Член 4

1. Всяко физическо или юридическо лице, което за първи път извършва операция на територията на Общността, независимо дали стоките пристигат или са експедирани, започва да носи отговорност за предоставяне на изискваната информация по смисъла на член 20, точка 5 от базовия регламент

2. Страната, посочена в параграф 1, предоставя данните за извършените операции на територията на Общността с помощта на периодичните декларации, посочени в член 13 от базовия регламент, считано от месеца, през който е надхвърлен праг на асимилиране в съответствие с разпоредбите, свързани с праговете, които стават приложими за тази страна.

Държавите-членки определят краен срок за подаване съобразно съответната административна организация.

3. Когато една страна, която отговаря за предоставяне на информация, промени своя номер на регистрация по ДДС поради смяна на собствеността, фирмата, адреса, правното положение или друга подобна промяна, която не се отразява в значителна степен на операциите, извършвани от нея на територията на Общността, в момента на настъпване на промяната не е необходимо да бъде прилагано правилото, формулирано в параграф 1. Страната продължава да е подложена на задължения по отношение на статистиката, които са важали за нея преди промяната.

Член 5

1. Третата страна, посочена в член 9, параграф 1 от базовия регламент, се нарича по-нататък „декларираща трета страна“.

2. Декларираща трета страна предоставя на компетентните национални служби следната информация:

а) в съответствие с член 6, параграф 1 информацията, необходима за:

— самоличността ѝ,

— самоличност на всяка от страните, отговарящи за предоставяне на информация, които са ѝ прехвърлили това свое задължение;

б) данните за всяка от страните, отговарящи за предоставяне на информация, изисквани от базовия регламент и от неговото прилагане.

Член 6

1. Информацията, необходима за самоличността на оператора на територията на Общността по смисъла на член 10 от базовия регламент, включва следното:

— трите имена на лицето или фирмата,

— пълния адрес, включително пощенския код,

— при обстоятелствата, формулирани в член 10, параграф 6 от базовия регламент — номера за регистрация по ДДС.

Въпреки това, статистическите служби, посочени в член 10, параграф 1 от базовия регламент, могат да се откажат от един или повече от горепосочените елементи на информация или при обстоятелства, които те определят — да освободят операторите на територията на Общността от задължението да ги предоставят.

В държавите-членки, посочени в член 10, параграф 3 от базовия регламент, информацията, която служи да идентифицира оператор на територията на Общността, се предоставя на горепосочените статистически служби от данъчните органи, посочени в същия член, както и когато тя стане достъпна за тях, освен ако между съответните служби не съществува споразумение в противоположен смисъл.

2. Списъкът с минималните данни, които трябва да бъдат отчетени в регистър на операторите на територията на Общността по смисъла на член 10 от базовия регламент, съдържат следните данни за всеки оператор на територията на Общността:

а) годината и месеца на вписване в регистъра;

б) информацията, необходима за идентификация на оператора, както е формулирано в параграф 1;

в) когато е приложимо, независимо дали операторът е изпращач, получател или декларираща страна, или считано от 1 януари 1993 г. — страна, която отговаря за предоставянето на информация, или декларираща трета страна при изпращане или при получаване; в държавите-членки, посочени в член 10, параграф 3 от базовия регламент, информацията, формулирана в параграф 1 от настоящия член, посочва дали въпросният оператор е изпращач или получател;

г) в случай че се касае за изпращач или получател, или считано от 1 януари 1993 г. — за страна, която отговаря за предоставянето на информация, общата стойност на операциите, извършени на територията на Общността, по месец и по потоци, както и считано от същата дата — стойността, посочена в член 11, параграф 3 от базовия регламент; тази информация обаче няма нужда да бъде отчитана:

— преди 1993 г. в тези държави-членки, които са посочени в член 10, параграф 3 от базовия регламент,

— ако проверката на отчетената като статистика информация при използване на информацията, посочена в член 11, параграф 3 от базовия регламент, и функционирането на статистическите прагове, предвидени в член 28 от същия регламент, са организирани отделно от управлението на регистъра на операторите на територията на Общността.

Компетентните национални служби имат право да вписват и други данни в регистъра в съответствие със своите изисквания.

Член 7

С оглед на прилагането на член 10, параграф 6 от базовия регламент, случаят, при който отговорността за информацията по отношение на определени операции, е не на оператора като юридическо лице per se, а на неразделна част от този субект, например негов клон, звено за дейност или местна единица, може да се счита за мотивирано изключение.

Член 8

В списъците, посочени в член 11, параграф 1 от базовия регламент, отговорните данъчни органи посочват операторите на територията на Общността, които в резултат на разделяне, сливане или преустановяване на дейността по време на разглеждания период, няма повече да бъдат включвани в тези списъци.

Член 9

1. Страната, която отговаря за предоставяне на информация, изпраща данните, изисквани съгласно базовия регламент и при прилагането му:

а) в съответствие с действащата разпоредба на Общността;

б) направо на компетентните национални органи или чрез отдели за събиране, които държавите-членки са създали за тази цел, или за други статистически или административни цели;

в) за определен период по нейно усмотрение:

— или посредством единична декларация, в рамките на срока, определен от компетентните национални служби в инструкциите им към страните, които отговарят за предоставянето на информация, и които са между петия и десетия работен ден след изтичането на този срок,

— или посредством няколко частични декларации; в този случай компетентните национални служби имат право да изискат постигането на споразумение с тях относно честотата на подаване и сроковете, но последната частична декларация трябва да бъде изпратена в срока, предвиден в първо тире по-горе.

2. Чрез дерогация от параграф 1, една страна, отговаряща за предоставянето на информация, която се облагодетелства от освобождаването от задължение по силата на прилагането на праговете на приспособяване, формулирани в член 28, параграф 4 от базовия регламент, при изпращане на информацията трябва да спазва само разпоредбите на отговорните данъчни органи.

3. Съгласно член 34 от базовия регламент разпоредбите на настоящия член относно периодичността на декларацията не възпрепятстват сключването на споразумение, което формулира подаването на данни в реално време, в случай че става дума за електронно подаване на данни.

4. Чрез дерогация от параграф 1 по-горе, в онези държави-членки, в които периодичната статистическа декларация съвпада с периодичната данъчна декларация, разпоредбите, свързани с изпращането на статистическата декларация, се изготвят съобразно данъчните разпоредби на Общността или националните.

Член 10

В носителя на информация държавите-членки, чиято статистическа територия е описана в номенклатурата от страни, приложена към Регламент (ЕИО) № 1736/75 на Съвета [1], се обозначават с буквени или цифрови кодове, както следва:

Франция:	FR	или	001,
Белгия и Люксембург:	BL	или	002,
Нидерландия:	NL	или	003,
Германия:	DE	или	004,
Италия:	IT	или	005,
Обединеното кралство:	GB	или	006,
Ирландия:	IE	или	007,
Дания:	DK	или	008,
Гърция:	GR	или	009,
Португалия:	PT	или	010,
Испания:	ES	или	011.

Член 11

Когато количеството на стоките, предмет на вписване върху носителя на данни, е определено:

а) „нетна маса“ означава реалната маса на стоката, без да се включва каквато и да било опаковка; обозначава се в килограми;

б) „допълнителни единици“ означава единиците, измерващи количество, различни от единиците, измерващи масата, изразена в килограми; вписват се в съответствие с информацията, посочена в действащия вариант на Комбинираната номенклатура, срещу съответните подпозиции, чийто списък е публикуван в част I „Предварителни разпоредби“ на същата номенклатура.

Член 12

1. Стойността на стоките, в съответствие с член 23, параграф 1, буква г) от базовия регламент, се посочва по следния начин:

— по вид стоки — статистическата стойност,

— по статистическа декларация — сумата по фактура.

[1] ОВ L 183, 14.7.1975 г., стр. 3.

2. Статистическата стойност се определя:

— при експедиране на база облагаемата сума, която се определя за данъчни цели в съответствие с Директива 77/388/ЕИО за доставка на стоките, посочени в член 11, раздел А, параграф 1) буква а), и когато е необходимо за операциите, посочени в член 11, раздел А, параграф 1, буква б) от същата директива, след приспадане обаче на всички дължими данъци във връзка с експедирането; от друга страна тя включва разходите за транспорт и застраховка, свързани с тази част от пътуването, извършвана на статистическата територия на държавата-членка на експедиране,

— при пристигане на база облагаемата сума, определяна за данъчни цели в съответствие с член 28д от посочената по-горе директива за придобиването на стоки, след приспадане обаче на всички дължими данъци във връзка с пускането на консумация и транспорт, и разходи за застраховка, свързани с тази част от пътуването, извършвана на статистическата територия на държавата-членка на пристигане.

Статистическата стойност подлежи на деклариране в съответствие с първа алинея, дори и ако облагаемата сума не подлежи на определяне за данъчни цели.

По отношение на стоките, които са резултат от операции по преработка, статистическата стойност се определя все едно тези стоки са били изцяло произведени в държавата-членка, където се извършва преработката.

3. Фактурираната сума представлява общата сума (без ДДС) на фактурите или документите, които изпълняват функцията на фактури, отнасящи се до всички стоки, включени в статистическата декларация.

4. Страната, която отговаря за предоставяне на информация, може да посочи сумата по фактура в разбивка по вид стоки.

Чрез дерогация от параграф 1 държавите-членки могат да изискат сумата по фактура да бъде представена в разбивка по вид стоки. В този случай те изчисляват статистическата стойност и освобождават страната, която отговаря за предоставянето на статистическа информация, от необходимостта да го упоменава. Въпреки това, от тези страни може да се изиска да дадат информация за допълнителни разходи по образец.

Втора алинея се прилага или за всички страни, от които се изисква да подават периодичната декларация, посочена в член 13, параграф 1 от базовия регламент, или единствено за онези страни, които се облагодетелстват от прилагането на опростените прагове.

5. Държавите-членки могат да упражнят възможността, дадена от втора алинея от параграф 4, дори и ако тяхната конкретна административна организация ги възпрепятства от вземане на опростени мерки, които по силата на цитираната алинея трябва да придружават упражняването на тази възможност, а именно освобождаване от изискването за посочване на статистическата стойност.

В инструкциите, свързани със статистическата декларация на страните, които отговарят за предоставянето на информация, техническите причини за посочване както на статистическата стойност, така и на сумата по фактура по вид стоки, се указват предварително.

Държавите-членки изпращат копие от тези инструкции на Комисията в срок до 1 ноември 1992 г. и след тази дата — при всяко актуализиране.

6. В случай за работа по договор сумата по фактура представлява сумата, вписана в отчетите за извършената работа, включително всякакви допълнителни разходи. Тя се посочва само в случай на експедиране и пристигане, които следват работата по договора.

7. „Допълнителни разходи“ означава разходите, произтичащи от движението на стоките между държавата-членка на експедиране и държавата-членка на пристигане, например разходи за транспорт и разходи за застраховка.

Член 13

1. За целите на настоящия регламент:

а) „транзакция“ означава всякаква операция независимо дали търговска или не, която води до движение на стоки, обхванати от статистиката за търговията със стоки между държавите-членки;

б) „характер на транзакцията“ означава всички онези характеристики, които разграничават една транзакция от друга.

2. Прави се разграничение между транзакциите, които се различават по естеството си, в съответствие със списъка в приложение I.

Естеството на транзакцията се посочва върху носителя на информация чрез кодовия номер, който съответства на дадената категория в колона А от горепосочения списък.

3. В рамките на ограниченията на списъка, посочен в параграф 2, държавите-членки имат право да изискат събиране на данни относно характера на транзакцията до нивото, което използват за събиране на данни за търговията с трети страни, независимо дали те ги събират във връзка с данните за характера на транзакцията, или като данни за митнически процедури.

Член 14

1. За целите на настоящия регламент „начин на доставка“ означава онези разпоредби в договора за продажба, които формулират задълженията, съответно, на продавача и на купувача съобразно термините *Incoterms* на Международната търговска камара, изброени в приложение II.

2. В рамките на ограниченията на списъка, посочен в параграф 1, и без да се засягат разпоредбите на параграф 3:

а) онези държави-членки, които прилагат втора алинея от член 12, параграф 4, постановяват, че данните за начина на доставка се събират в информационния носител и дават подробности за това как да бъдат посочени;

б) останалите държави-членки могат да постановят, че данните за начина на доставка се събират в информационния носител до нивото, до което събират данни за търговията с трети страни.

3. Начинът за доставка се посочва за всеки вид стоки с помощта на едно от съкращенията в списъка, посочен в параграф 1.

Член 15

1. „Предполагаемият вид транспорт“ посочва при експедиране начина на транспортиране, определен от активното транспортно средство, с което се предполага, че стоките ще напуснат статистическата територия на държавата-членка на експедиране, а при пристигане посочва вида транспорт, определен съобразно активното транспортно средство, с което се предполага, че стоките са влезли на статистическата територия на държавата-членка по пристигане.

2. Видът транспорт, който подлежи на посочване в информационния носител, може да бъде следния:

Код	Наименование
1	Морски транспорт
2	Железопътен транспорт
3	Шосеен транспорт
4	Въздушен транспорт
5	Изпращане по пощата
7	Фиксирани транспортни инсталации
8	Вътрешен воден транспорт
9	Собствена движеща сила

Видът транспорт се обозначава върху посочения носител чрез съответния кодов номер.

Член 16

1. „Страна на произход“ означава страната, от която произлизат стоките.

Стоките, които са изцяло добити в една страна, се счита, че произлизат от нея.

Изделие, в производството на което участват две или повече страни, произлиза от страната, където е извършена последната значителна обработка или работа, икономически обоснована и произтекла в предприятие, оборудвано за целта, и довела до производството на нов продукт или представляваща значим етап от производството.

2. Страната на произход се обозначава с кодовия номер, определен в действащия вариант на номенклатурата на страните, приложена към Регламент (ЕИО) № 1736/75, без да се засяга действието на последното изречение на член 47 от същия регламент.

Член 17

1. „Регион на произход“ означава региона в държавата-членка на експедиране, където стоките са произведени или са били построени, сглобени, обработени, ремонтирани или поддържани; ако такъв не съществува, регионът на произход се заменя или от региона, където е извършен търговският процес, или където са експедирани стоките.

2. „Регион на местоназначение“ означава регионът в държавата-членка на пристигане, където стоките трябва да бъдат консумирани или построени, сглобени, обработени, ремонтирани или поддържани; ако такъв не съществува, регионът на местоназначение се заменя или от региона, където е извършен търговският процес, или където трябва да бъдат експедирани стоките.

3. Всяка държава-членка, която упражнява възможността, предвидена в член 23, параграф 2, буква б) от базовия регламент, изготвя списък на регионите в нея и определя кода, състоящ се от максимум два символа, обозначаващ региона в информационния носител.

Член 18

1. „Пристанище или аерогара на товарене“ означава пристанището или аерогарата, разположена на статистическата територия на държавата-членка на експедиране, откъдето стоките са натоварени на активното транспортно средство, или откъдето се предполага, че ще напуснат тази територия.

2. „Пристанище или аерогара на разтоварване“ означава пристанището или аерогарата, разположена на статистическата територия на държавата-членка на пристигане, където стоките са разтоварени от активното транспортно средство, или откъдето се предполага, че са влезли на тази територия.

3. Всяка държава-членка, която упражнява възможността, формулирана в член 23, параграф 2, букви в) или г) от базовия регламент, изготвя списък на пристанищата и аерогарите, които трябва да бъдат посочени в информационния носител и определя кода, с който се обозначават върху него.

Член 19

1. „Статистическа процедура“ означава категорията на експедиране или пристигане, в рамките на която се извършва дадена операция на територията на Общността, и която не е адекватно посочена в колона А или в колона Б от списъка на транзакциите в приложение I.

2. Всяка държава-членка, която желае да упражнява възможността, предвидена в член 23, параграф 2, буква д) от базовия регламент, изготвя списък на статистическите процедури, които трябва да бъдат посочени в информационния носител и определя кода, с който се обозначават върху него.

Член 20

Данните, отнасящи се до стоките, изброени в приложение III, се изключват от статистическата обработка и, следователно, в съответствие с член 25, параграф 4 от базовия регламент, също и от събиране за целите на статистиката.

Член 21

1. За целите на настоящия регламент „специфично движение на стоки“ означава движение на стоки със специфични характеристики, които са от значение за интерпретирането на информацията и произтичат или от самото движение, или от естеството на стоките, или от транзакцията, довела до движението на стоки, или от изпращача, или от получателя на стоките.

2. В отсъствието на разпоредби, изготвени съобразно член 33 от базовия регламент, държавите-членки имат право да прилагат по отношение на специфичното движение на стоки опростените процедури, прилагани съгласно Регламент (ЕИО) № 1736/75, преди датата, посочена във втория параграф на член 35 от базовия регламент.

3. Онези държави-членки, които желаят да разполагат с по-подробна информация, от тази предоставена във връзка с прилагането на член 21 от базовия регламент, имат право чрез дерогация от същия член да организират събирането на такава информация за една или повече специфични продуктови групи, стига страната, която отговаря за предоставяне на информация, да има право на избор дали да я предостави съгласно Комбинираната номенклатура или съгласно допълнителните подразделения.

Онези държави-членки, които упражняват тази възможност, нотифицират за този факт Комисията. В същото време те заявяват причините за своето решение, предоставят списък на приложимите подпозиции от Комбинираната номенклатура и описват използвания метод за събиране.

Член 22

1. Препратките към Директива 77/388/ЕИО в базовия регламент се изменят, както следва:

— във втори параграф от член 5 изразът „съгласно член 28, параграф 7 от горепосочената директива“ се заменя с текста „в съответствие с Директива 91/680/ЕИО на Съвета ([1]),

([1]) ОВ L 376, 31.12.1991 г., стр. 1.“

— в член 10, параграф 3, буква б) изразът „по смисъла на Директива 77/388/ЕИО, в съответствие с член 28, параграф 7 от нея“ се заменя с текста „по смисъла на Директива 91/680/ЕИО“,

— в член 11, параграфи 3 и 7 изразът „член 28, параграф 7 от Директива 77/388/ЕИО“ се заменя с текста „Директива 91/680/ЕИО“,

— в член 20, точки 3 и 4 изразът „първо тире, както и на второ тире, стига разпоредбите на член 28, параграф 7 от Директива 77/388/ЕИО да се отнасят за тях“, се заличава.

2. Изразите „институциите, които не са регистрирани по ДДС“ и „страните, които са освободени от задължение за плащане на ДДС“, използвани във втора алинея от член 5, в член 10, параграфи 3 и 6 и в член 11, параграфи 2, 6 и 7 от базовия регламент се заменят съответно със следния текст: „юридическите лица, които не са регистрирани по ДДС“ и „страните, регистрирани по ДДС, извършващи единствено транзакции, които не ги задължават да приспадат ДДС“.

3. В член 20 от базовия регламент:

а) в точки 5 а) и 5 б) изразът „регистрирано“ се заменя с текста „регистрирано по ДДС“;

б) точка 7 се заменя със следния текст:

„7) референтният период, посочен в първо тире от член 13, параграф 2:

— по отношение на стоките, за които се прилага системата Интрастат, се счита календарният месец, пред който ДДС става дължим за доставката и придобиването на стоки на територията на Общността, и чието движение подлежи на отчитане в съответствие с настоящия член; когато периодът, за който се отнася периодичната фискална декларация на страна, регистрирана по ДДС, не съвпада в календарния месец, тримесечие, шестмесечие, държавите-членки имат право да адаптират периодичността на задълженията, свързани със статистическите декларации на тази страна, спрямо периодичността на задълженията ѝ, произтичащи от фискалните декларации,

— по отношение на стоките, за които не се прилага системата Интрастат, съгласно обстоятелствата се счита:

— календарният месец, през който стоките са поставени или държани съгласно митническа процедура за обработка при влизане (система за спиране) или съгласно процедура за обработване под митнически контрол, или в резултат на една от тези процедури са допуснати за свободно обращение,

— календарният месец, през който стоките в обращение между части на статистическата територия на Общността, минимум една от които не е част от територията на Общността, съгласно Директива 77/388/ЕИО на Съвета са били предмет на процедури на експедиране или пристигане.“

Член 23

Настоящият регламент влиза в сила на седмия ден след датата на публикуването му в *Официален вестник на Европейските общности*.

Онези разпоредби, които се отнасят до членовете, посочени във втори параграф от член 35 от базовия регламент, се прилагат, считано от същата дата, както и тези членове.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 22 октомври 1992 година.

За Комисията

Henning CHRISTOPHERSEN

Заместник-председател

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Списък на транзакциите, посочени в член 13, параграф 2

Колона А	Колона Б
1. Транзакции, включващи реално или планирано прехвърляне на собствеността срещу компенсация (финансова или друга) (освен в случаите на транзакциите, изброени под кодове 2, 7, 8 [a] [b] [c]	1. Незабавно купуване/продажба [b] 2. Доставка с цел продажба съгласно одобрение или след тестване, с цел изпращане или с посредничеството на комисионер 3. Бартерна търговия (компенсация в натура) 4. Лични покупки на пътуващите 5. Финансов лизинг [c]
2. Връщане на стоките след регистриране на първоначалната транзакция съгласно код 1 [d]; замяна на безмитни стоки [d]	1. Връщане на стоки 2. Подмяна на върнати стоки 3. Подмяна (например в гаранционен срок) на стоки, които не са били върнати
3. Транзакции (не временни), включващи прехвърляне на собственост, но без компенсация (финансова или друга)	1. Стоки, върнати по програми за помощ, изцяло или частично оперирани или финансирани 2. Други общи доставки на правителствени помощи 3. Други доставки на помощи (физически лица, неправителствени организации)
4. Операции с оглед на обработка съгласно договор [e] или ремонт [f] (освен онези, посочени в точка 7)	1. Обработка съгласно договор 2. Ремонт и поддръжка срещу заплащане 3. Безплатен ремонт и поддръжка
5. Операции, последвали обработка съгласно договор [e] или ремонт [f] (освен онези, посочени в точка 7)	1. Обработка съгласно договор 2. Ремонт и поддръжка срещу заплащане 3. Безплатен ремонт и поддръжка
6. Транзакции, които не включват прехвърляне на собственост, например наемане, заем, оперативен лизинг [g] или друго временно ползване [h] освен обработката по договор или ремонт (доставка или връщане)	1. Наемане, заем, оперативен лизинг 2. Други стоки за временно ползване
7. Операциите по съвместни проекти за отбрана или съвместни междуправителствени производствени програми (например Еърбъс)	
8. Доставка на строителни материали и оборудване за заводи, които са част от общ договор за строителство или машиностроене [i]	
9. Други транзакции	

[a] Този термин се отнася за повечето видове експедиране или пристигане, т.е. транзакции по отношение на които:
— собствеността се прехвърля от регистрирано на нерегистрирано лице, и
— е извършено или ще се извърши плащане или компенсация в натура.
Необходимо е да се отбележи, че това се отнася също и до стоки, изпратени между свързани предприятия или от/до депа за централна дистрибуция, дори и да не се извършва незабавно плащане.

[b] Включително резервни части и друга подмяна, извършена срещу заплащане.

[c] Включително финансов лизинг; лизинговите вноски се изчисляват по такъв начин, че да покрият цялата или практически цялата стойност на стоките. Рисковете и ползата от собствеността се прехвърлят на лизингополучателя. С изтичането на договора лизингополучателят става пълноправен приобретател на стоките.

[d] Експедиция на стоки с цел връщане или подмяна, първоначално вписани в точки 3 до точка 9 от колона А, се регистрират съобразно съответстващите точки.

[e] Операции, свързани с обработка (независимо дали под митнически надзор), се вписват в точки 4 и 5 от колона А. Тази точка не обхваща дейностите по обработка, извършени от обработващия за негова сметка, те се вписват в точка 1 от колона А.

[f] Ремонтът включва възстановяване на първоначалната функция на стоките; това може да включва достройване или подобрения.

[g] Оперативен лизинг: договори за лизинг, различен от финансов лизинг (виж буква (в)).

[h] Тази точка обхваща стоки, които са изнесени/внесени с намерение за последващ повторен внос/повторен износ без да се извършва смяна на собствеността.

[i] Транзакциите, вписани в точка 8 от колона А, се отнасят за стоки, които не са фактурирани поотделно, но за които се издава една фактура, която покрива цялата стойност на всичко. В случай че това не е така, транзакциите се вписват в точка 1.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Списък на начина за доставка, посочен в член 14

Първа подклетка	Код по Incoterm	Място, което трябва да бъде посочено (1)
Значение	Incoterm ICC/ECE Женева	
EXW	франко завода	местоположението на завода
FCA	франко превозвача	… уговорено място
FAS	безплатно до кораба	уговорено пристанище на товарене
FOB	безплатно на борда	уговорено пристанище на товарене
CFR	разходи и навло	уговорено пристанище на местоназначение
CIF	разходи, застраховка, навло	уговорено пристанище на местоназначение
CPT	превозът платен на	уговорено местоназначение
CIP	превозът и застраховката, платени на	уговорено местоназначение
DAF	доставка на границата	уговорено място за доставка на границата
DES	доставка до кораба	уговорено пристанище на местоназначение
DEQ	доставка до дока	след освобождаване от митница, уговорено пристанище
DDU	доставка без плащане на мито	уговорено местоназначение в страната на вноса
DDP	доставка с платено мито	уговорено място за доставка в страната на вноса
XXX	начин на доставка, различен от гореизброените	точно упоменаване на условията по договора (1)

(1) Вписване на подробности в клетка 6, ако е необходимо (само във формуляр N на Интрастат).

Второ подразделение

1: място, разположено на територията на съответната държава-членка,

2: място, разположено в друга държава-членка,

3: друго (място, разположено извън Общността).

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Списък на изключенията, посочени в член 20

За следните видове стоки не се изисква отчитане на данни:

а) платежни инструменти, които са законни платежни средства, и ценни книжа;

б) спешна помощ в региони на бедствия;

в) поради дипломатически или сходен характер на предназначението им:

1. стоки, предмет на дипломатически, консулски или сходен имунитет;
2. подаръци на държавен глава или на членовете на правителството или парламента;
3. артикули, пуснати в обращение в рамките на административната взаимопомощ;

г) стига търговията да е временна, освен всичко останало:

1. стоки, предназначени за панаири и изложения;
2. театрален декор;
3. въртележки и други увеселителни атракции;
4. професионално оборудване по смисъла на Международната митническа конвенция от 8 юни 1968 г.;
5. кинематографски филми;
6. апарати и оборудване за експериментални цели;
7. животни за шоупрограми, животновъдство, надбягвания и т.н.;
8. мостри с търговска цел;
9. транспортни средства, контейнери и оборудване, свързано с транспорта;
10. опаковки;
11. стоки под наем;
12. заводи и оборудване за гражданско строителство;
13. стоки, предназначени за проучвания, анализ и експериментални цели;

д) стига да не са предмет на търговска сделка:

1. ордени, почетни награди, юбилейни значки и медали;
2. пътническо оборудване, провизии и други артикули, включително спортна екипировка, предназначена за лично ползване или консумация, придружаваща, предшестваща или следваща пътника;
3. булчински тоалети, артикули, свързани с преместване, или неотчуждаеми семейни вещи;
4. ковчези, погребални урни, декоративни погребални артикули и аксесоари за поддръжка на гробове и гробни паметници;
5. печатни рекламни материали, инструкции за използване, ценоразписи и други рекламни артикули;
6. стоки, които са станали неизползваеми, или които не могат да бъдат използвани за промишлени цели;
7. баласт;
8. снимки, промити или проявени филми, скици, чертежи, копия на планове, ръкописи, папки и досиета, официални печатни материали и коректури, както и всякакви информационни носители, използвани при обмена на информация на територията на Общността;
9. пощенски марки;
10. фармацевтични продукти, използвани на международни спортни състезания;

е) продукти, използвани съгласно споразумения, които формулират общи мерки за защита на населението или околната среда;

ж) стоки, които са предмет на нетърговски трафик между лица, живеещи в съседни зони на държавите-членки; продукти, добити от селскостопански производители върху собственост, разположена извън, но в съседство на статистическата територия, върху която имат основно предприятие;

з) стоки, които напускат определена статистическа територия, за да се върнат след пресичане на чужда територия директно или със спиране, произтичащо от транспортирането.